

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1897/2000

af 7. september 2000

om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 577/98 om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet for så vidt angår en arbejdsdefinition af arbejdsløshed

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 577/98 af 9. marts 1998 om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 577/98 skal der udarbejdes en definition af variablerne samt en liste over principperne for formuleringen af spørgsmål vedrørende arbejdsmarkedsstatus.
- (2) Af hensyn til arbejdsmarkedsstatistikens internationale sammenlignelighed skal medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner opgøre beskæftigelsen og arbejdsløsheden ud fra Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) definition af beskæftigelse og arbejdsløshed.
- (3) Kommissionen har behov for sammenlignelige indikatorer til at overvåge og vurdere de fremskridt, der følger af gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen ⁽²⁾.
- (4) Det er derfor nødvendigt at fastlægge en definition af arbejdsløshed, der er gældende i alle medlemsstater, og foretage en yderligere harmonisering af spørgeskemaerne til arbejdsstyrkeundersøgelserne.
- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Det

Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽³⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Definitionen af arbejdsløshed er fastlagt i bilag I til nærværende forordning.
2. Principperne for udformningen af spørgsmålene vedrørende arbejdsmarkedsstatus er fastlagt i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 2

1. Spørgsmålene vedrørende beskæftigelsesmæssig status til brug for stikprøveundersøgelsen af arbejdsstyrken i Den Europæiske Union skal være i overensstemmelse med principperne i bilag II til nærværende forordning og gøre det muligt at opgøre arbejdsløsheden som defineret i bilag I.
2. Imidlertid kan der ses bort fra stk. 1 i den periode, der er nødvendig for at tilpasse stikprøveundersøgelsen af arbejdsstyrken. I så fald skal medlemsstaterne ved indberetningen af undersøgelsesresultaterne til Eurostat klart angive, hvilke afvigelser der er i forhold til definitionen og principperne, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. september 2000.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 77 af 14.3.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT C 69 af 12.3.1999, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

BILAG I

Arbejdsstyrkeundersøgelse: definition af arbejdsløshed

1. I stikprøveundersøgelsen af arbejdsstyrken anvendes ILO-normerne, der blev vedtaget på den 13. og 14. internationale konference for arbejdsmarkedstatistikere (ICLS), og hvorefter der ved arbejdsløse forstås personer i alderen 15-74 år, som:
    - a) var uden beskæftigelse i referenceugen, dvs. personer, som hverken havde et job eller lønnet beskæftigelse eller beskæftigelse som selvstændig erhvervsdrivende (i mindst en time)
    - b) løbende stod til rådighed for arbejdsmarkedet, dvs. personer, som var til rådighed til at udføre arbejde i form af lønnet beskæftigelse eller beskæftigelse som selvstændig erhvervsdrivende inden for to uger efter referenceugen
    - c) aktivt søgte arbejde, dvs. personer, som inden for de sidste fire uger inklusive referenceugen havde taget konkrete skridt til at finde lønnet beskæftigelse eller beskæftigelse som selvstændig, eller som havde fundet beskæftigelse, der først påbegyndes senere, dvs. inden for højst tre måneder.Under henvisning til punkt 1, litra c), betragtes følgende som »konkrete skridt«.
    - kontaktede et offentligt arbejdsformidlingskontor **med henblik på at finde beskæftigelse**, uanset hvem der tog initiativet (fornytt registrering af rent administrative grunde er ikke et aktivt skridt)
    - kontaktede et privat arbejdsanvisningsbureau (vikarbureauer, virksomheder, som har specialiseret sig i formidling af job mv.) med henblik på at finde beskæftigelse
    - sendte en ansøgning direkte til arbejdsgivere
    - kontaktede venner, familie, fagforeninger mv. med henblik på at finde beskæftigelse
    - indrykkede eller besvarede annoncer i aviser og tidsskrifter
    - læste stillingsannoncer
    - deltog i en test, en optagelsesprøve eller en jobsamtale med henblik på ansættelse
    - søgte efter byggegrunde, lokaler eller udstyr
    - ansøgte om tilladelser eller finansielle midler.
  2. Teoretisk eller praktisk uddannelse betragtes som midler til at forbedre beskæftigelsesevnen, men ikke som arbejdssøgningsmetoder. Personer uden beskæftigelse, som har påbegyndt en teoretisk eller praktisk uddannelse, betragtes kun som arbejdsløse, hvis de »løbende står til rådighed for arbejdsmarkedet« og »søger arbejde« som defineret i punkt 1, litra b) og c).
  3. Midlertidigt arbejdsløse betragtes kun som arbejdsløse, hvis de ikke modtager en væsentlig aflønning (dvs. $\geq 50\%$) fra deres arbejdsgiver, og hvis de »er til rådighed for arbejdsmarkedet« og »søger arbejde«. Midlertidigt arbejdsløse betragtes som arbejdstagere, som på arbejdsgiverens initiativ sendes på orlov uden løn (herunder også orlov betalt af det offentlige eller af fonde — 16. ICLS). I dette tilfælde klassificeres midlertidigt arbejdsløse som beskæftigede, hvis der er aftalt et tidspunkt for genoptagelse af arbejdet, og hvis dette tidspunkt falder inden for et tidsrum af tre måneder.
  4. Uden for sæsonen anses sæsonarbejdere ikke for at have en formel tilknytning til deres sæsonarbejdsplads, da de ikke modtager løn fra deres arbejdsgiver, selv om de har sikkerhed for at kunne genoptage arbejdet. Hvis de ikke er beskæftiget uden for sæsonen, betragtes de kun som arbejdsløse, hvis de i overensstemmelse med definitionen i punkt 1, litra b) og c), »står til rådighed for arbejdsmarkedet« og »søger arbejde«.
-

BILAG II

Arbejdsstyrkeundersøgelsen: principper for formulering af spørgsmål om arbejdsmarkedsstatus

1. Spørgsmålene om arbejdsmarkedsstatus i overensstemmelse med ILO's definition (beskæftiget, arbejdsløs eller ikke i arbejde) er almindeligvis de første spørgsmål i det individuelle spørgeskema og følger umiddelbart efter spørgsmålene om husstandsmedlemmernes demografiske data. Der bør ikke forud herfor anføres spørgsmål om hovedbeskæftigelse eller sædvanlig beskæftigelse (studerende, hushjælp, pensionist mv.) eller om eventuel tilmelding hos den offentlige arbejdsformidling med henblik på at opnå arbejdsløshedsydelse, hvis dette vil få indflydelse på besvarelsen af spørgsmålene om arbejdsmarkedsstatus i henhold til ILO.

Hvis der i efterfølgende undersøgelsesrunder tages udgangspunkt i svarene i tidligere interview, og når en persons arbejdsmarkedsstatus som beskæftiget eller ikke i arbejde ser ud til at være permanent eller stabil, er det let at fastslå denne status ved at sammenligne med den foregående undersøgelsesrunde.

2. Til opgørelse af beskæftigelsen anføres mindst to spørgsmål: et spørgsmål om, hvorvidt personen er beskæftiget i øjeblikket, og et andet om, hvorvidt personen har et job, når denne er midlertidigt fraværende fra arbejdet (personer på orlov). Spørgsmålet om, hvorvidt personer er beskæftiget i øjeblikket, skal anføres før spørgsmålet om, hvorvidt personen har et job, således at en sammenholdelse af de to spørgsmål bidrager til en nøjagtig bestemmelse af de personer, som midlertidigt er fraværende.

Bestemmelse af midlertidigt arbejdsløse (orlov uden løn foranlediget af arbejdsgiveren) og klassificeringen af dem som beskæftigede (eller arbejdsløse) afhænger af to forhold vedrørende den formelle tilknytning til arbejdspladsen: sikkerhed for tilbagevenden til arbejdet og afbrydelsens korte varighed (≤ 3 måneder). Om disse to betingelser er opfyldt, kan afklares ved at anføre et spørgsmål om grunden til deres midlertidige fravær eller om grunden til, at de ikke har søgt arbejde i de foregående fire uger, eller ved at anføre kategorier af svar på disse spørgsmål.

3. Spørgsmålene om beskæftigelse skal indeholde et kriterium til bestemmelse af personer med meget begrænset erhvervsaktivitet på nogle få eller kun en enkelt time.
4. Spørgsmålene om beskæftigelse skal indeholde et kriterium til bestemmelse af ulønnede medarbejdende familiemedlemmer. De kan også bestemmes ved hjælp af et separat spørgsmål om, hvorvidt de er beskæftiget.
5. Det skal af spørgsmålene om beskæftigelse klart fremgå, at kun lønnet eller på anden måde udbyttegivende arbejde betragtes som en økonomisk aktivitet i henhold til ILO.
6. Referenceperioden for beskæftigelse skal angives nøjagtigt. Spørgsmålet om beskæftigelse refererer almindeligvis til den seneste uge («fra mandag til søndag») og indeholder de nøjagtige datoer. Der anføres de nøjagtige referenceperioder for arbejds søgning og rådighed for arbejdsmarkedet. De to spørgsmål om arbejds søgning og arbejds søgningsmetoder refererer til de seneste fire uger inklusive referenceugen og spørgsmålet om rådigheden for arbejdsmarkedet til de to uger, der følger efter referenceugen.
7. Spørgsmålet om arbejds søgning stilles til alle de personer, som har fået stillet spørgsmålene om beskæftigelse, og hvoraf det af svaret fremgår, at de er uden beskæftigelse. Ingen andre filterspørgsmål går forud for dette spørgsmål. Hvis der i efterfølgende undersøgelsesrunder tages udgangspunkt i svarene i tidligere interview, og når en persons arbejdsmarkedsstatus som beskæftiget eller ikke i arbejde ser ud til at være permanent eller stabil, er det let at fastslå denne status ved at sammenligne med den foregående undersøgelsesrunde.
8. Spørgsmålet om arbejds søgning skal referere til alle tiltag fra respondenterne for at finde beskæftigelse eller etablere egen virksomhed, også selv om de sker med uregelmæssige mellemrum. Spørgsmålet formuleres således, at det fremgår, at arbejds søgning ikke kun foreligger, når der er tale om kontinuerlig søgning i hele referenceperioden.
9. Spørgsmålet om arbejds søgningsmetoder skal indeholde aktive og passive søgemetoder. Følgende betragtes som aktive:

- kontaktede et offentligt arbejdsformidlingskontor med henblik på at finde beskæftigelse
- kontaktede et privat arbejdsanvisningsbureau med henblik på at finde beskæftigelse
- sendte en ansøgning direkte til arbejdsgivere
- kontaktede venner, familie, fagforeninger mv. med henblik på at finde beskæftigelse
- indrykkede eller besvarede annoncer i aviser og tidsskrifter
- læste stillingsannoncer
- deltog i en test, en optagelsesprøve eller en jobsamtale med henblik på ansættelse
- søgte efter byggegrunde, lokaler eller udstyr
- ansøgte om tilladelser eller finansielle midler.

-
10. »Kontakt med et offentligt arbejdsformidlingskontor med henblik på at finde beskæftigelse« kan ske fra begge sider. Kontakten kan etableres af den registrerede arbejdsløse eller af arbejdsformidlingskontoret. Denne kontakt skal indgå i første (svarekategori) i spørgsmålet om arbejdssøgningsmetoder. Dette gælder ikke administrativ fornyelse af en registrering med henblik på at opnå arbejdsløshedsydelse (hvis der ikke forud herfor har været en periode, hvor personen har været beskæftiget eller ikke i arbejde), og ej heller den bistand, som arbejdsformidlingskontoret har ydet for at forbedre den registrerede arbejdsløses beskæftigelsesevne. »Kontakten med det offentlige arbejdsformidlingskontor med henblik på at finde beskæftigelse« er en aktiv søgemetode, hvis personen:
- registreres hos arbejdsformidlingskontoret for første gang (efter en periode, hvor personen var beskæftiget eller ikke i arbejde)
  - orienterer sig om eventuelle ledige stillinger, eller
  - via arbejdsformidlingskontoret tilbydes arbejde, som kan accepteres eller afvises af den arbejdssøgende.
11. Arbejdssøgningsmetoderne opregnes, indtil der er nævnt mindst tre aktive metoder.
12. Personer, som for tiden er uden beskæftigelse, og som ikke søger beskæftigelse, fordi de allerede har fundet et job, som påbegyndes på et senere tidspunkt, f.eks. i løbet af højst tre måneder, skal klassificeres i en separat kategori.
-